

ingenieurs, waarvan de één professor en de ander mysticus is, een brochure samengesteld, die luistert naar de ingewikkelde titel: *Natuurgeneskunde. Homoeopathie. Synthese. Een pleidooi voor universitaire leerstoelen in de natuurgeneeswijze* (BOM. A'dam. 1948). Het boekje, dat tot de leek is gericht, bevat geen enkel levensvatbaar argument tegen mijn critiek, maar wèl ergerlijke demagogische uitlatingen over de vivisectie, fantastische opvattingen over natuur, ziekte, genezing, symptoom, enz. Als middel om het in de titel geformuleerde doel te verwezenlijken komt het mij weinig geslaagd voor.

Tenslotte het ingezonden stuk van coll. TUINZING (*N.T.v.G.* 1948, blz. 3334). Het gebruik, dat ik van gesprekken met homoeopathen maakte, bestaat hierin, dat ik op blz. 198 van mijn boek schreef: „Duidelijker dan door het lezen van homoeopathische geschriften is mij genoemd verschijnsel (d.i. therapeutische willekeur) dan ook geworden door mijn ervaringen te Oudenrijn en mijn gesprekken met homoeopathen”. Dan noem ik enige namen. De lezer beoordele in hoeverre dit onwelvoegelijk is, maar de homoeopaat bedenke, dat zijn zaak zelfs dan niet geholpen zou zijn, indien hij zou kunnen bewijzen, dat ik behept ben met de ernstigste ethische euvelen, die de mens kunnen ontsieren. Dat zou alleen kunnen gebeuren door oeroude *beweringen* nu eens te *bewijzen*. Alleen voor het onwaarschijnlijke geval, dat dit mocht gelukken, zou ik genegen zijn nogmaals te antwoorden.

Haarlem, 21 Oct. 1948

D. K. DE JONGH

De gedachtenwisseling is thans gesloten.

REDACTIE

EEN TWEEDE TUBERCULEUS PRIMAIR COMPLEX

Met belangstelling las ik het artikel van GRIEP over bovenstaand onderwerp in het nummer van 16 Oct. 1948.

Als aanvulling zou ik willen wijzen op die groep mensen, die coll. GRIEP en alle andere C.B. artsen natuurlijk ook kennen, die een tuberculeuze infectie (zij het een gewilde) oplopen, een allergie krijgen, die later niet meer aan te tonen is en dan voor de tweede keer (nu ongewild) besmet worden en aantoonbare afwijkingen krijgen. Namelijk de met B.C.G. gevaccineerden, die na een korter of langer aantal jaren hun allergie verliezen, niet gerevaccineerd worden en dan later een niet gewilde tuberculose krijgen.

Nu B.C.G. veelvuldiger toegepast wordt, zullen we deze patiënten zeker nog vaker zien.

Arnhem, 16 Oct. 1948

A. M. MULDER

BEHANDELING VAN BRANDWONDEN

Sinds enkele jaren behandel ik niet uitgebreide en niet verontreinigde brandwonden met steriel drukverband zonder zalf. Indien er geen infectie blijkt te ontstaan, laat ik dit verband een week zitten. De resultaten zijn veel gunstiger dan met welke zalf ook die ik vroeger gebruikte.

Heesch, 17 October 1948

G. KORNDÖRFFER

VOORZICHTIG MET DICUMARINE-PROPHYLAXIS!

Op de gevaren, die zich kunnen voordien bij de behandeling van patiënten met dicumarine, werd reeds herhaaldelijk gewezen 1) en het moge overbodig schijnen, dit onderwerp nog eens aan te roeren.

In het *N. T. v. G.* blz. 305, no. 40, 1948 wordt echter door dr. KNOTTENBELT een thrombose-prophylaxis met dicumarine beschreven en gunstig beoordeeld, tegen welke m.i. gewaarschuwd dient te worden.

Schrijfster deelt mede, dat de dicumarine-prophylaxis begonnen werd 24—48 uur na partus of operatie, waarbij als eerste dosis 200 mg ineens werd

1) W. J. KOLFF, *Geneeskundige Gids*, dl. XXV, 1, 2 Januari 1947.
L. MEYLER, *Geneeskundige Gids*, dl. XXV, 2, 16 Januari 1947.